

Bruxelles, 12 noiembrie 2025
(OR. en)

15196/25

JAI 1640
MIGR 413
FRONT 266
RELEX 1441
ASILE 101

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	11 noiembrie 2025
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2025) 795 final
Subiect:	COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU Raportul anual european privind azilul și migrația (2025)

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2025) 795 final.

Anexă: COM(2025) 795 final

Bruxelles, 11.11.2025
COM(2025) 795 final

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

**Raportul anual european privind azilul și migrația
(2025)**

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Raportul anual european privind azilul și migrația (2025)

I. Introducere

Raportul anual european privind azilul și migrația („raportul”) este un rezultat esențial al Pactului privind migrația și azilul („pactul”), care oferă un tablou situațional strategic în acest domeniu. Raportul analizează situația în materie de azil, migrație și primire din Uniune și din statele membre în perioada anterioară de 12 luni și stabilește o proiecție a tendințelor în ceea ce privește migrația pentru anul următor¹.

Pactul a marcat o etapă importantă în elaborarea unei abordări cuprinzătoare a migrației, azilului, gestionării frontierelor și integrării. Acesta este conceput pentru a gestiona migrația pe termen lung, oferind statelor membre flexibilitatea de a aborda în mod eficace și echitabil provocările specifice cu care se confruntă. Forța pactului constă în **echilibrul dintre principiile solidarității și distribuirii echitabile a responsabilității** între statele membre. În acest scop, Regulamentul (UE) 2024/1351 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind gestionarea azilului și migrației², unul dintre actele legislative care compun pactul, introduce un mecanism de solidaritate obligatoriu, flexibil și bazat pe nevoi. Funcționarea acestui mecanism se bazează pe evaluarea situației în materie de azil și migrație din Uniune, prezentată în raport, care face parte din **ciclul anual de gestionare a migrației** („ciclul”).

Comisia a lansat primul ciclu odată cu adoptarea prezentului raport, care include, de asemenea, o actualizare a progreselor înregistrate și a provocărilor în ceea ce privește punerea în aplicare a pactului³. Tabloul situațional prevăzut în prezentul raport urmează, de asemenea, să fie utilizat de Comisie în scopul adoptării **Deciziei de punere în aplicare a Comisiei**⁴ („decizia”) privind stabilirea statelor membre aflate sub presiune migratorie, expuse riscului de presiune migratorie sau care se confruntă cu o situație migratorie semnificativă, în concordanță cu Regulamentul (UE) 2024/1351.

Raportul și decizia sunt însoțite de o **propunere a Comisiei de decizie de punere în aplicare a Consiliului de instituire a rezervei anuale de solidaritate**⁵ pentru a răspunde nevoilor de

¹ Articolul 9 din Regulamentul (UE) 2024/1351 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind gestionarea azilului și migrației, de modificare a Regulamentelor (UE) 2021/1147 și (UE) 2021/1060 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 (JO L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>).

² Regulamentul (UE) 2024/1351 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind gestionarea azilului și migrației.

³ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Stadiul punerii în aplicare a Pactului privind migrația și azilul, COM(2025) 319 final ([EUR-Lex - 52025DC0319 - RO - EUR-Lex](#)).

⁴ Articolul 11 din Regulamentul (UE) 2024/1351 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind gestionarea azilului și migrației.

⁵ Articolul 12 din Regulamentul (UE) 2024/1351 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind gestionarea azilului și migrației.

solidaritate ale statelor membre aflate sub presiune în anul următor. În paralel, continuă eforturile legate de punerea în aplicare a tuturor componentelor pactului, pentru a oferi un sistem european eficace de solidaritate și responsabilitate pentru gestionarea azilului și a migrației într-un mod echitabil, ferm și eficace.

II. Punerea în aplicare a pactului: responsabilitate și solidaritate în echilibru

Statele membre înregistrează progrese în pregătirile pentru punerea în aplicare a reformelor pactului și pentru îndeplinirea noilor obligații privind solidaritatea și partajarea echitabilă a responsabilității.

În domeniul **responsabilității**, principalele noutăți ale pactului se axează pe crearea unor proceduri mai eficiente, mai ferme și mai echitabile, care vor conduce la sisteme de azil și migrație mai raționalizate și mai eficace, cu sarcini administrative mai mici pentru statele membre, o prelucrare mai rapidă, un sprijin adecvat acordat migranților și decizii de înaltă calitate cu privire la cazurile acestora. În special, noua procedură de screening⁶ la frontierele externe ale Uniunii va permite identificarea și evaluarea rapidă a tuturor resortisanților țărilor terțe care intră ilegal în Uniune. Ca parte a procedurilor obligatorii de azil și returnare la frontieră⁷, cererile din partea resortisanților din țări cu o probabilitate scăzută de a primi protecție internațională vor fi tratate în mod accelerat, direct la frontierele externe ale Uniunii. Noile norme privind responsabilitatea⁸ vor permite o procedură mai rapidă și mai eficientă de stabilire a statelor membre responsabile cu prelucrarea cererilor de protecție internațională. Baza de date Eurodac reînnoită⁹ și noile norme privind primirea¹⁰ vor avea un impact pozitiv asupra gestionării și limitării deplasărilor neautorizate.

În acest sens, statele membre prin care migranții în situație neregulamentară au intrat prima dată în Uniune vor trebui să îndeplinească mai multe sarcini noi, în special având în vedere natura fluxurilor migratorii care sosesc la frontierele externe ale Uniunii. În special, acestea vor trebui să depună eforturi semnificative pentru a-și îndeplini obligațiile în ceea ce privește

⁶ Regulamentul (UE) 2024/1356 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de introducere a screeningului resortisanților țărilor terțe la frontierele externe și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/817; ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>.

⁷ Regulamentul (UE) 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE; ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj> și Regulamentul (UE) 2024/1349 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de instituire a procedurii de returnare la frontieră și de modificare a Regulamentului (UE) 2021/1148; ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1349/oj>.

⁸ Regulamentul (UE) 2024/1351 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind gestionarea azilului și migrației, de modificare a Regulamentelor (UE) 2021/1147 și (UE) 2021/1060 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 604/2013; ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>.

⁹ Regulamentul (UE) 2024/1358 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea datelor biometrice în scopul aplicării eficace a Regulamentelor (UE) 2024/1351 și (UE) 2024/1350 ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Directivei 2001/55/CE a Consiliului și al identificării resortisanților din țări terțe și a apatrizilor în situație de ședere ilegală și privind cererile de comparare cu datele Eurodac prezentate de autoritățile de aplicare a legii din statele membre și de Eurodac cu scopul de a asigura respectarea legii, de modificare a Regulamentelor (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/818 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului; ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>.

¹⁰ Directiva (UE) 2024/1346 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională; ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>.

screeningul și înregistrarea tuturor sosirilor ilegale, instituirea „capacității adecvate” pentru procedura la frontieră obligatorie, precum și evaluarea cererilor de protecție internațională.

Pentru a sprijini în special aceste state membre, prin Regulamentul (UE) 2024/1351 a fost instituit un mecanism de **solidaritate** permanent. Acesta asigură un echilibru între provocările și responsabilitățile care revin diferitelor state membre. Pentru a operaționaliza mecanismul, în concordanță cu același regulament, Comisia evaluează în fiecare an situația generală în materie de migrație din Uniune pentru a stabili dacă există state membre supuse unei presiuni migratorii, expuse riscului de presiune migratorie sau care se confruntă cu o situație migratorie semnificativă. În acest scop, Comisia a elaborat o **metodologie**, în consultare cu statele membre, pentru a evalua dacă există state membre care se confruntă cu obligații disproporționate, ținând seama de situația generală din Uniune. Aceasta se bazează pe date și informații de înaltă calitate disponibile, asigurându-se că rezultatele sunt echitabile, obiective și coerente cu cerințele legale. Metodologia este descrisă în detaliu într-un document de lucru specific al serviciilor Comisiei¹¹.

După identificarea statelor membre care se confruntă cu o presiune migratorie și ținând seama de constatările raportului, inclusiv de previziunile acestuia pentru anul următor, Comisia propune, de asemenea, nivelul contribuțiilor de solidaritate care ar trebui furnizate statelor membre supuse unei presiuni migratorii. Statele membre pot oferi contribuții de solidaritate sub diferite forme, după cum urmează.

- **Relocarea intra-UE**, care constă în transferul solicitanților din statele membre aflate sub presiune migratorie către alte state membre contribuitoare. Statele membre ar putea, de asemenea, să utilizeze compensări ale responsabilității, o formă de solidaritate în cadrul căreia statele membre care sunt afectate de deplasări neautorizate pot oferi, dacă sunt îndeplinite anumite condiții, să preia responsabilitatea pentru solicitanții deja prezenți pe teritoriul lor care au venit din statele membre care se confruntă cu o presiune migratorie.
- **Contribuțiile financiare** constând în transferuri de sume de la statele membre contribuitoare la bugetul Uniunii, menite să sprijine statele membre beneficiare, de exemplu, în gestionarea sistemelor lor de migrație, azil și primire, în gestionarea frontierelor sau să finanțeze, în ceea ce privește Fondul pentru azil, migrație și integrare (FAMI) și, în anumite condiții, proiecte și acțiuni din dimensiunea externă a migrației, inclusiv pentru a reduce numărul de sosiri ilegale și a spori numărul returnărilor.
- **Măsurile alternative de solidaritate**, care pot cuprinde, de exemplu, asistență materială sau tehnică în natură, inclusiv pentru gestionarea frontierelor.

Măsurile de solidaritate vor fi identificate în decizia de punere în aplicare a Consiliului care urmează să fie adoptată în temeiul articolului 57 din Regulamentul (UE) 2024/1351 de instituire a **rezervei anuale de solidaritate** („rezerva de solidaritate”), pe baza unei propuneri a Comisiei în temeiul articolului 12 din Regulamentul (UE) 2024/1351. În temeiul articolului 57 din Regulamentul (UE) 2024/1351, statele membre trebuie să convină asupra dimensiunii rezervei de solidaritate pentru anul care urmează și asupra modului în care fiecare stat membru va contribui, în funcție de cota sa echitabilă și în conformitate cu exercițiul de asumare a angajamentelor din cadrul Forumului la nivel înalt al UE privind solidaritatea. În

¹¹ SWD(2025) 792, Metodologie în sensul Regulamentului de punere în aplicare al Comisiei în temeiul articolului 11 din Regulamentul (UE) 2024/1351 al Parlamentului European și al Consiliului.

decizia sa, Consiliul ar trebui să surprindă rezultatul exercițiului de asumare a angajamentelor în legătură cu nevoile identificate de statele membre aflate sub presiune, inclusiv în ceea ce privește utilizarea compensărilor responsabilității.

Statele membre considerate de Comisie ca fiind supuse unei presiuni migratorii vor avea apoi acces la rezerva de solidaritate și nu vor fi obligate să își pună în aplicare contribuțiile de solidaritate promise, în timp ce statele membre care se confruntă cu o situație migratorie semnificativă vor putea primi, la cererea lor, din partea Consiliului deducerea integrală sau parțială a contribuțiilor lor de solidaritate. În același timp, statele membre contribuitoare nu sunt obligate să își pună în aplicare angajamentele față de un stat membru beneficiar, în cazul în care Comisia a identificat deficiențe sistemice în statul membru respectiv în ceea ce privește normele privind responsabilitatea prevăzute în Regulamentul (UE) 2024/1351 care ar putea avea consecințe negative grave pentru funcționarea sistemului.

Pe lângă rezerva de solidaritate, pactul instituie un **set de instrumente permanent al UE de sprijin în materie de migrație**, care constă în furnizarea de asistență operațională și tehnică de către organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii, în sprijin furnizat din fondurile Uniunii și din alte surse de finanțare, în derogări de la acquis-ul Uniunii pentru a reacționa la provocări specifice legate de migrație, în activarea mecanismului de protecție civilă al Uniunii, în măsuri de facilitare a activităților de returnare și reintegrare, în acțiuni consolidate și activități transsectoriale în cadrul dimensiunii externe a migrației, în comunicare diplomatică și politică consolidată, în strategii de comunicare coordonate, în sprijinirea unor politici eficiente și bazate pe drepturile omului în țările terțe sau în promovarea migrației legale și a mobilității bine gestionate. Setul de instrumente al UE de sprijin în materie de migrație este disponibil pentru statele membre și poate fi adaptat la nevoile lor specifice.

Acest lucru este deosebit de important pentru statele membre expuse riscului de presiune migratorie, care vor putea beneficia de acces prioritar la acest set de instrumente de sprijin. Comisia va oferi sprijin financiar și, de asemenea, va coordona cu agențiile posibila prioritizare a furnizării de sprijin operațional.

Punerea în aplicare a pactului – situația actuală

De la intrarea în vigoare a pactului în iunie 2024 și în urma adoptării planului comun de punere în aplicare, statele membre, sprijinite de Comisie și de agențiile relevante ale Uniunii, și-au intensificat eforturile pentru a transpune în realitate acordul legislativ și pentru a se asigura că sistemele lor naționale de azil, primire și migrație vor fi pregătite pentru aplicarea deplină a pactului până în iunie 2026. În același timp, există o nevoie generală de a se accelera ritmul acestor reforme.

În întreaga Uniune, precum și la nivel național, după faza inițială care a condus la elaborarea planurilor naționale de punere în aplicare și la mecanismele de guvernare relevante, accentul s-a mutat acum pe **adaptarea legislativă, operaționalizarea practică și alocarea de resurse pentru reforme**.

De la ultimul raport, au fost îndeplinite **etape importante** la toate nivelurile. Printre acestea se numără elaborarea de strategii și planuri de urgență naționale, adaptarea cadrelor juridice naționale și adoptarea Regulamentului de punere în aplicare al Comisiei de stabilire a normelor

de aplicare a Regulamentului (UE) 2024/1351¹². A crescut numărul statelor membre care urmează să își îndeplinească obiectivele în materie de **capacitate adecvată** pentru noua procedură la frontieră și a început testarea Eurodac.

În același timp, **provocările rămase devin din ce în ce mai clare**. Acest lucru este valabil în special în ceea ce privește punerea în aplicare a Eurodac, instituirea procedurii la frontieră și necesitatea de a avea în timp util infrastructura, personalul și acordurile administrative necesare. În întreaga Uniune, măsurile de screening ar trebui finalizate în curând, iar capacitatea de primire ar trebui adaptată la noul cadru, asigurând o capacitate suficientă și standarde adecvate. Deși majoritatea statelor membre au făcut acest lucru, trebuie încheiate acorduri restante privind monitorizarea drepturilor fundamentale și consilierea juridică.

Comisia și toate statele membre trebuie să colaboreze în continuare pentru a se asigura că programarea financiară este aliniată efectiv la planurile naționale și că elementele-cheie ale noului cadru dispun de resurse suficiente, fie din fonduri ale Uniunii, fie din fonduri naționale.

O situație detaliată a punerii în aplicare a pactului poate fi găsită în anexă.

III. Tabloul situațional strategic al domeniului azilului, primirii și migrației

Dovezile din prezentul raport stau la baza deciziei Comisiei de identificare a situației migrației în statele membre și a propunerii Comisiei de decizie de punere în aplicare a Consiliului de instituire a rezervei anuale de solidaritate necesare pentru abordarea situației în materie de migrație. Ca atare, raportul oferă un tablou situațional cuprinzător și strategic, care servește și de instrument de alertă timpurie și de conștientizare pentru Uniune în domeniul migrației și azilului.

Tabloul situațional strategic constă în: a) o **analiză** a principalelor evoluții în domeniul azilului, primirii și migrației în Uniune și în toate statele membre în perioada de 12 luni cuprinsă între 1 iulie 2024 și 30 iunie 2025 și b) o **proiecție** pentru 2026 și informații privind nivelul de **pregătire** în Uniune și în statele membre pentru a răspunde tendințelor anticipate și a se adapta la acestea. Prezentarea generală din raportul de față include, de asemenea, constatările monitorizării efectuate de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex) și evaluarea efectuată în conformitate cu Regulamentul (UE) 2022/922¹³.

Aceasta se bazează pe date și informații cantitative și calitative furnizate de statele membre, de agențiile relevante ale Uniunii¹⁴ și de Serviciul European de Acțiune Externă. Analiza și proiecția se bazează, de asemenea, pe rezultatele schimburilor periodice din cadrul Rețelei

¹² Regulamentul de punere în aplicare al Comisiei de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) 2024/1351 al Parlamentului European și al Consiliului privind gestionarea azilului și migrației și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1560/2003 al Comisiei.

¹³ Rezultatul monitorizării efectuate de Agenția pentru Azil, precum și al monitorizării efectuate în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) 2024/1356, menționat la articolul 9 litera (e) din Regulamentul (UE) 2024/1351 nu este disponibil, deoarece aceste mecanisme de monitorizare nu sunt încă operaționale.

¹⁴ Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA), Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol), Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), Agenția Uniunii Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (eu-LISA), Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA).

aferele mecanismului UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație¹⁵.

Tabloul situațional strategic este inclus în prezentul raport și este completat de un document de lucru al serviciilor Comisiei care conține defalcarea statistică ce stă la baza analizei din raport, de un document de lucru al serviciilor Comisiei care oferă informații detaliate în sprijinul analizei¹⁶ și de documentul de lucru al serviciilor Comisiei care conține detaliile proiecției pentru 2026¹⁷.

a. Analiza situației în materie de azil, primire și migrație în perioada iulie 2024-iunie 2025

În ansamblu, în perioada iulie 2024-iunie 2025, **situația migrației în Uniune a continuat să se îmbunătățească** în comparație cu anii precedenți. Numărul sosirilor ilegale în UE, al cererilor de protecție internațională și al deplasărilor neautorizate a scăzut¹⁸ – o tendință stabilă observată deja din 2024. Acest lucru se datorează, de asemenea, eforturilor comune ale Comisiei și ale statelor membre de intensificare a cooperării cu țările de origine și de tranzit și de consolidare a frontierelor externe ale Uniunii.

Migrația ilegală la frontierele externe ale Uniunii¹⁹

Trecerile ilegale ale frontierei²⁰ la frontierele externe ale Uniunii **au scăzut cu 35 % în comparație cu perioada iulie 2023-iunie 2024**. Au fost observate tendințe de scădere pe majoritatea rutelor de migrație, inclusiv de-a lungul acelor în care se înregistrează cele mai multe treceri ilegale ale frontierei către Uniune.

¹⁵Rețeaua aferentă mecanismului UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație, un prim rezultat al pactului, este cadrul operațional care reunește părțile interesate relevante din UE pentru a monitoriza și a anticipa fluxurile și situațiile de migrație. Aceasta a fost instituită prin Recomandarea (UE) 2020/1366 a Comisiei din 23 septembrie 2020 privind un mecanism al UE de pregătire și gestionare a crizelor legate de migrație, [EUR-Lex - 32020H1366 - EN - EUR-Lex](#).

¹⁶SWD (2025) 790 care sprijină analiza situației în materie de azil, primire și migrație în Uniune și în statele membre și SWD (2025) 793 care conține defalcarea statistică în sprijinul analizei situației în materie de azil, primire și migrație în Uniune și în statele membre poartă mențiunea „sensibil” deoarece conțin date care nu sunt divulgate publicului, având în vedere granularitatea informațiilor din acestea și riscul de a împiedica activitățile operaționale ale agențiilor Uniunii și ale Comisiei.

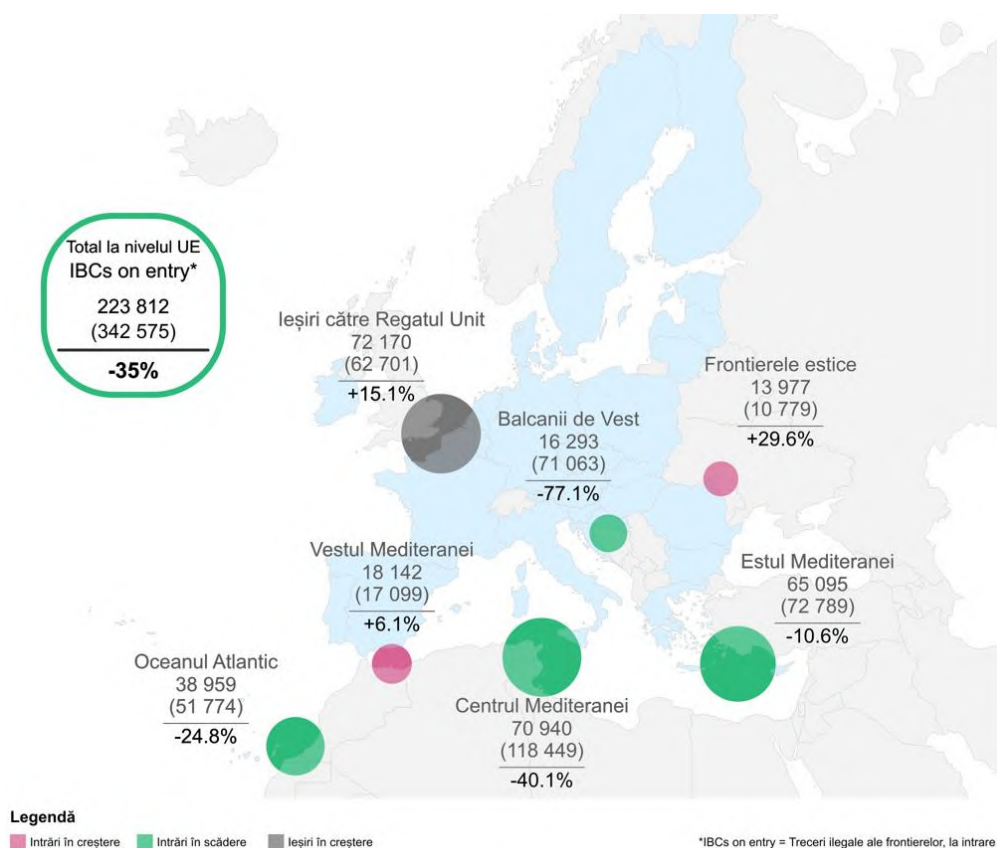
¹⁷SWD (2025) 791, Proiecție în temeiul articolului 9 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) 2024/1351 al Parlamentului European și al Consiliului pentru anul 2026, clasificată drept „RESTREINT UE/EU RESTRICTED”.

¹⁸Întrucât prezentul raport acoperă perioada 1 iulie 2024-30 iunie 2025, comparația de la an la an („perioada de raportare anterioară”) se referă la perioada de 12 luni cuprinsă între 1 iulie 2023 și 30 iunie 2024.

¹⁹Analiza din această secțiune se bazează pe datele Frontex.

²⁰Numărul de treceri ilegale ale frontierei se referă la numărul de resortisanți ai țărilor terțe sau ai țărilor UE/asociate spațiului Schengen detectați de autoritățile statelor membre la intrarea pe teritoriul dintre punctele de trecere a frontierei la frontierele externe sau la încercarea de a părăsi ilegal acest teritoriu. Cu toate acestea, este posibil ca un resortisant al unei țări terțe să fie detectat de mai multe ori atunci când intră ilegal pe teritoriul unui stat membru sau când iese de ilegal de pe acest teritoriu.

Figura 1 – Puncte de trecere ilegală a frontierei pe rute de migrație²¹

Sursă: Analize elaborate de către JRC cu privire la datele Frontex

Deși situația migrației în **Grecia** a rămas în general stabilă, țara a înregistrat cel mai mare număr de treceri ilegale ale frontierelor raportat la PIB-ul și populația sa²², precum și majoritatea trecerilor ilegale ale frontierelor de-a lungul rutei est-mediteraneene (peste 60 000 de treceri ilegale ale frontierelor), în principal din Turcia și Libia, cu o creștere semnificativă a numărului de sosiri înregistrate în Creta. În **Cipru**, trecerile ilegale ale frontierelor au scăzut semnificativ – în principal din cauza reducerii numărului de plecări din Siria și Liban – inclusiv ca urmare a căderii regimului Assad și a intensificării dialogului cu autoritățile libaneze. Cu toate acestea, raportat la PIB-ul și la populația sa, Cipru s-a clasat în continuare pe locul al treilea în Uniune în ceea ce privește sosirile ilegale – aproape 3 000 de treceri ilegale ale frontierelor. În **Bulgaria**, trecerile ilegale ale frontierelor au scăzut ușor, sosirile ilegale provenind din Turcia.

În **Italia și Spania**, trecerile ilegale ale frontierelor au scăzut în comparație cu perioada iulie 2023-iunie 2024, deși cifrele au rămas ridicate în termeni absoluți. Plecările către Italia au scăzut, parțial din cauza unei cooperări mai strânse cu autoritățile tunisiene²³ și a unor controale

²¹ În această hartă sunt incluse rutele cu peste 500 de treceri ilegale ale frontierei.

²² Calculat comparând cota fiecărui stat membru pentru acest indicator cu ponderea PIB-ului și a populației acestuia. Ponderea PIB-ului și a populației pentru fiecare stat membru se calculează în conformitate cu cheia de referință prevăzută la articolul 66 din Regulamentul (UE) 2024/1351, utilizându-se datele Eurostat.

²³ Memorandumul de înțelegere privind un parteneriat strategic și global între Uniunea Europeană și Tunisia, semnat în luna iulie 2023.

mai stricte la frontiera turcă. Numărul plecărilor din Libia a rămas ridicat și s-a accentuat și mai mult, pe măsură ce rețelele de introducere ilegală de migranți au exploatat instabilitatea din ce în ce mai mare din regiune. Trecherile ilegale ale frontierelor către Spania au scăzut din cauza numărului mai mic de sosiri pe ruta atlantică înspre Insulele Canare, în urma intensificării cooperării bilaterale și a cooperării Uniunii cu țările din Africa de Vest, în special cu Mauritania²⁴ și Senegal. Supravegherea mai strictă a frontierelor în Mauritania și în Senegal a determinat persoanele care introduc ilegal migranți să redirecționeze plecările prin Guineea-Bissau, Guineea și Gambia. Pe ruta vest-mediteraneană, Algeria a fost principalul punct de plecare – reprezentând 79 % din trecherile ilegale ale frontierelor pe această rută– și s-a înregistrat o creștere a trecherilor ilegale ale frontierelor către Insulele Baleare. Plecările din Maroc au scăzut semnificativ ca urmare a intensificării cooperării bilaterale cu Spania și a unei mai bune supravegheri a frontierelor.

De-a lungul **Canalului Mânecii**, plecările din Franța către Regatul Unit (trecherile ilegale ale frontierelor la ieșire) au crescut cu 15 % față de perioada iulie 2023-iunie 2024. Deși eforturile depuse de Franța pentru gestionarea frontierelor au împiedicat 40 % din cele peste 72 000 de treceri ilegale ale frontierelor înregistrate dinspre Franța către Regatul Unit, trecherile reușite (sosirile în Regatul Unit) au continuat să crească cu aproximativ 35 % față de perioada iulie 2023-iunie 2024.

În regiunea **Balcanilor de Vest**, numărul de sosiri ilegale a scăzut semnificativ în comparație cu perioada iulie 2023-iunie 2024. Prin punerea în aplicare a Planului de acțiune al UE privind Balcanii de Vest²⁵ s-a oferit sprijin politic, financiar și operațional pentru gestionarea migrației în regiune²⁶. Controalele consolidate ale poliției care au perturbat activitățile de introducere ilegală de migranți, precum și scăderea numărului de treceri ilegale ale frontierelor pe ruta est-mediteraneană au contribuit, de asemenea, la reducerea numărului de sosiri ilegale. Coridorul care traversează Bosnia și Herțegovina și Croația a rămas cel mai utilizat, deși cu mai puține treceri ilegale ale frontierelor decât în perioada iulie 2023-iunie 2024. De la sfârșitul lunii octombrie 2023, s-a observat o creștere a activității migratorii de-a lungul acestui coridor, după ce persoanele care introduc ilegal migranți și-au redirecționat activitățile către secțiunea de frontieră respectivă pentru a evita operațiunile polițienești mai frecvente din Serbia. În cursul perioadei de raportare, **Croația** a înregistrat 76 % din sosirile în regiune – peste 12 000 de treceri ilegale ale frontierelor – și al doilea cel mai mare număr de treceri ilegale ale frontierelor la nivelul Uniunii raportat la PIB și la populație.

La **frontiera estică a Uniunii**, numărul trecherilor ilegale ale frontierelor a rămas scăzut și relativ stabil. Majoritatea acestor treceri ilegale ale frontierelor implicau resortisanți ucraineni care au trecut neregulamentar în România și au solicitat protecție temporară. Acțiunile Rusiei și Belarusului continuă să influențeze dinamica migrației la frontiera estică, în special în

²⁴ Declarația comună de instituire a unui parteneriat privind migrația între Republica Islamică Mauritania și Uniunea Europeană, lansat în martie 2024.

²⁵ Planul de acțiune al UE privind Balcanii de Vest din 5 decembrie 2022, disponibil la adresa https://home-affairs.ec.europa.eu/eu-action-plan-western-balkans_en.

²⁶ În iunie 2025 a fost semnat cu Bosnia și Herțegovina un acord de nouă generație privind statutul, care permite ofițerilor corpului permanent din cadrul Frontex să colaboreze cu autoritățile locale de gestionare a frontierelor care dețin competențe executive – permițând ca în întreaga regiune a Balcanilor de Vest (exceptând Kosovo – denumire care nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă cu RCONU 1244/1999, precum și cu Avizul CIJ privind Declarația de independență a Kosovoului) să fie în vigoare astfel de acorduri și detașările ulterioare.

Polonia, Letonia, Lituania, Finlanda și Estonia. Drept răspuns la încercările continue susținute de cele două state de a utiliza migrația drept armă, acestea au consolidat controalele la frontieră, reducând numărul trecerilor ilegale ale frontierelor din Belarus (1 421 de treceri ilegale ale frontierelor, din care 82 % în Polonia). Riscul de utilizare ca armă a migrației rămâne o provocare gravă în materie de migrație și securitate, care se adaugă incidentelor violente ocazionale și încercărilor de trecere a frontierei. Polonia a stabilit o zonă tampon de-a lungul frontierei sale și limitează temporar dreptul de a solicita protecție internațională la frontiera respectivă, cu excepția grupurilor vulnerabile. Totodată, Letonia și Lituania au sporit măsurile de supraveghere la frontiera lor cu Belarus. Estonia a consolidat măsurile de gestionare a frontierelor la granița cu Rusia, în timp ce Finlanda și-a închis punctele de trecere cu Rusia începând din noiembrie 2023, ca răspuns la încercările Rusiei de a utiliza migrația drept armă. De atunci, situația migrației la frontiera cu Rusia, inclusiv cu Estonia, a rămas relativ calmă.

Între iulie 2024 și iunie 2025, unui număr de peste 110 000 de persoane le-a fost **refuzată intrarea** la frontierele externe ale Uniunii, în principal la frontierele terestre (55 %) și aeriene (41 %). Majoritatea refuzurilor intrării au fost cauzate de lipsa documentelor sau de documente nevalabile²⁷. Polonia, Croația, Franța și România au înregistrat cele mai mari cifre în termeni absoluți, în timp ce Croația, Letonia și Estonia au emis majoritatea refuzurilor raportat la PIB-ul și populația lor. Majoritatea refuzurilor intrării au vizat ucraineni²⁸, albanezi, moldoveni și turci.

Astfel cum s-a subliniat în raportul din 2025 privind starea spațiului Schengen, sunt necesare eforturi susținute pentru a consolida **calitatea și reziliența frontierelor externe ale spațiului Schengen**, în special având în vedere escaladarea amenințărilor la adresa securității²⁹. Evaluarea vulnerabilității efectuată de Frontex în 2025 a arătat rezultate încurajatoare³⁰. Cu toate acestea, evaluarea a evidențiat, de asemenea, că în unele state membre trebuie consolidate în continuare capacitățile de gestionare a migrației la frontieră, inclusiv prin alocarea de resurse umane adecvate pentru a efectua screeningul și interogarea. În același timp, asigurarea respectării drepturilor fundamentale la frontieră rămâne o provocare comună, în special în contextul migrației utilizate ca armă.

Sosiri pe mare în urma operațiunilor de căutare și salvare³¹

Numărul resortisanților țărilor terțe debarcați în Uniune în urma **operațiunilor de căutare și salvare** a scăzut cu 36 % față de perioada iulie 2023-iunie 2024. În perioada 1 iulie 2024-30 iunie 2025, aproape 97 000 de persoane au fost debarcate în Uniune în urma operațiunilor de căutare și salvare. **Italia și Spania au primit împreună peste 80 %** din persoanele debarcate în Uniune.

²⁷ Printre acestea s-au numărat cazuri în care resortisanți ai țărilor terțe au depășit termenul permis de 90 de zile într-o perioadă de 180 de zile sau nu dispuneau de o viză valabilă sau de un permis de ședere valabil.

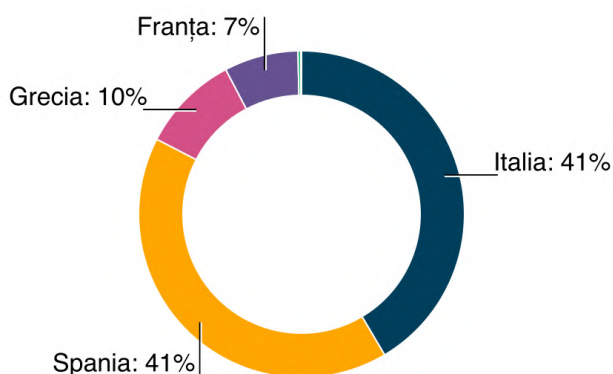
²⁸ Ucraineni fără permise valabile sau care nu beneficiază de protecție temporară.

²⁹ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliul, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Raportul din 2025 privind starea spațiului Schengen, [EUR-Lex - 52025DC0185 - RO - EUR-Lex](#).

³⁰ Astfel cum a raportat Frontex, numărul total de vulnerabilități identificate în ceea ce privește capacitățile și gradul de pregătire al controlului la frontieră în statele membre indică o tendință generală relevantă de scădere: [Concluziile evaluării din 2025 privind vulnerabilitățile sunt încurajatoare](#).

³¹ Analiza din această secțiune se bazează pe datele Frontex.

Figura 2 – Persoane debarcate în cadrul unor operațiuni de căutare și salvare

Sursă: Analize elaborate de către JRC cu privire la datele Frontex

Acordarea de asistență oricărei persoane aflate în pericol pe mare este o obligație legală a statelor membre, prevăzută atât în dreptul internațional, cât și în dreptul Uniunii³². Încercările de a ajunge în Uniunea Europeană pe nave nepotrivite pentru navigarea pe mare au continuat să provoace pierderi de vieți omenești pe mare în rândul migranților, cel puțin 3 000 de persoane fiind declarate moarte sau dispărute pe mare în cursul perioadei de raportare. Ruta central-mediteraneeană și cea atlantică au continuat să fie cele mai mortale rute maritime către Uniune³³. Traversările maritime pe ambarcațiuni mici din **Franța** către Regatul Unit prin **Canalul Mânecii** facilitate de rețelele de introducere ilegală de migranți au reprezentat o provocare semnificativă pentru autoritățile franceze implicate în operațiuni de căutare și salvare. Rețelele de introducere ilegală de migranți au organizat plecări simultane în ambarcațiuni supraaglomerate pentru a deruta autoritățile, ceea ce a dus la debarcarea a aproximativ 7 000 de persoane în Franța în urma operațiunilor de căutare și salvare.

Protecția internațională și protecția temporară în Uniune³⁴

Cererile de protecție internațională în Uniune au scăzut cu 21 % în comparație cu perioada iulie 2023-iunie 2024, deși au rămas în general ridicate, înregistrându-se 871 000 de cereri depuse în Uniune. Scăderea a fost determinată în principal de reducerea numărului de sosiri ilegale și de diminuarea bruscă a numărului de cereri depuse de resortisanții sirieni. **Statele membre au emis 271 000 de decizii de acordare a statutului de protecție internațională**³⁵, ceea ce reprezintă o scădere de 20 % față de perioada iulie 2023-iunie 2024³⁶. Raportat la PIB-ul și populația lor, **Grecia, Austria și Cipru** au fost principalele state membre care au acordat protecție internațională. În termeni absoluți, Germania, Franța și Grecia au emis majoritatea

³² Recomandarea Comisiei Europene din 2020 privind operațiunile de căutare și salvare (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020H1365&qid=1764001360031>), în special trimeritele de la considerentele (5) și (7); Orientările Comisiei privind punerea în aplicare a normelor UE referitoare la definirea și prevenirea facilitării intrării, tranzitului și șederii neautorizate ([eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC1001\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC1001(01))), în special punctele 4 și 5.

³³ [Date | Missing Migrants Project](#) (Proiectul referitor la migranții dispăruți), sursa: OIM.

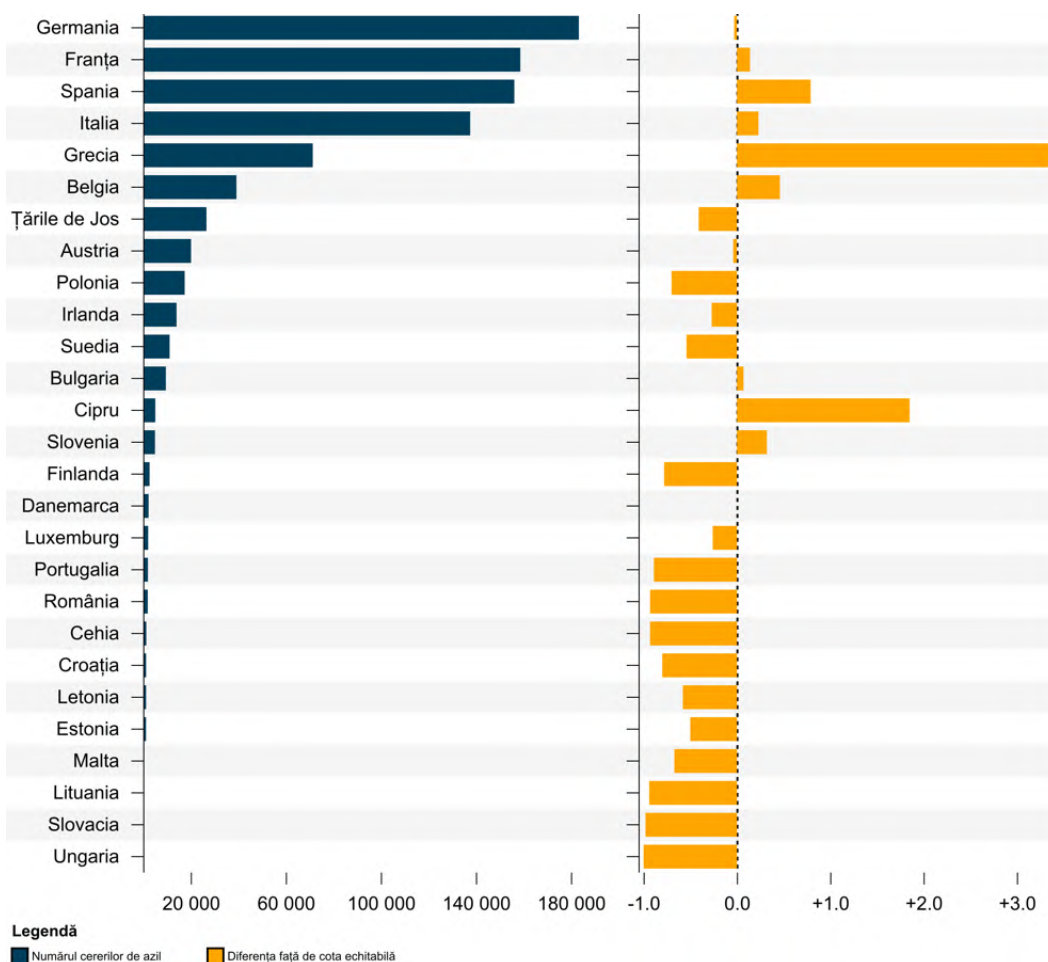
³⁴ Analiza privind protecția internațională și protecția temporară se bazează pe datele EUAA și, respectiv, pe datele Eurostat.

³⁵ Include hotărârile în primă instanță și hotărârile pronunțate în apel sau în revizuire prin care se acordă statutul de refugiat și statutul conferit prin protecție subsidiară în temeiul Convenției de la Geneva.

³⁶ Rata de recunoaștere în primă instanță a protecției internaționale a scăzut la 31 %, în principal din cauza numărului mai mic al deciziilor pozitive emise pentru resortisanții sirieni, afgani și irakieni.

deciziilor pozitive cu privire la cererile de protecție internațională, în timp ce Spania a fost principala țară care a acordat statut umanitar, în principal resortisanților venezueleni și columbieni.

Figura 3 – Cererile de protecție internațională depuse de statele membre în valori absolute, pe cap de locuitor și pe PIB³⁷

Sursă: Analize elaborate de către JRC cu privire la datele EUAA și datele Eurostat (PIB și populație)

Grecia și Cipru au primit cel mai mare număr de cereri la nivelul Uniunii raportat la PIB-ul și populația lor. În cifre absolute, Germania a primit cel mai mare număr de cereri de protecție internațională – în pofida unei scăderi de 40 % comparativ cu perioada iulie 2023-iunie 2024 – fiind urmată de Franța, Spania și Italia. Venezuelenii care călătoresc fără viză în Uniune au depus un număr record de cereri de protecție internațională, în principal în Spania. Resortisanții afgani au depus cereri de azil în număr mai mic, dar se situează pe locul al treilea în rândul resortisanților țărilor care au solicitat azil. **Cererile depuse de minorii neînsoțiți au scăzut, de asemenea, cu 25 % și au reprezentat 3 % din total.** Raportat la PIB și populație, Grecia, Bulgaria și Cipru au primit majoritatea cererilor din partea minorilor neînsoțiți la nivelul Uniunii, iar numărul minorilor egipteni a crescut în Grecia. În termeni absoluți, aceste

³⁷ Calculat comparând cota fiecărui stat membru pentru acest indicator cu ponderea PIB-ului și a populației acestuia. Ponderea PIB-ului și a populației pentru fiecare stat membru se calculează în conformitate cu cheia de referință prevăzută la articolul 66 din Regulamentul (UE) 2024/1351, utilizându-se datele Eurostat.

protecție pe termen mai lung au depus cereri de protecție internațională în număr tot mai mare în Uniune, în special în Franța și Polonia.

Statele membre se confruntă cu provocări multiple în ceea ce privește integrarea beneficiarilor de protecție temporară și internațională. Astfel cum s-a identificat în evaluarea la jumătatea perioadei a Planului de acțiune privind integrarea și incluziunea pentru perioada 2021-2027, dificultățile persistă, în special în domeniile locuințelor, educației și pieței forței de muncă³⁸. Migranții care solicită protecție internațională sau care se alătură membrilor familiei lor tind să aibă rate de ocupare a forței de muncă mai scăzute decât lucrătorii migranți. În plus, sondajele pe termen lung arată că solicitanții de azil obțin rezultate comparabile cu cele înregistrate pe piața forței de muncă de către cetățenii țării în care se află numai după 10 ani de ședere în acea țară. Furnizarea de locuințe adecvate rămâne, de asemenea, o provocare: cercetările arată că, în 2023, mai mult de unul din șase migranți din Uniune trăia în locuințe supraaglomerate (+ 70 % în comparație cu populația autohtonă)³⁹. Acești factori au un impact negativ asupra rezultatelor integrării, exercitând o presiune suplimentară asupra sistemelor de protecție socială și asupra funcționării sistemului de primire.

Peste 75 % dintre beneficiarii de protecție temporară sunt femei și copii. Cazarea și sprijinul social au variat de la un stat membru la altul. Majoritatea statelor membre au început să încurajeze autonomia și independența economică, oferind treptat un sprijin mai limitat pentru locuințe și prestații sociale, investind în același timp în măsuri de integrare. Diverse măsuri luate de statele membre au contribuit la o mai bună integrare pe piața forței de muncă, deși integrarea femeilor pe piața forței de muncă este în continuare mai complicată din cauza unor bariere specifice⁴⁰. Școlarizarea copiilor strămutați din Ucraina diferă, iar ratele de frecvență a școlii variază, existând în continuare provocări specifice pentru copiii cu handicap.

Deplasări neautorizate în interiorul Uniunii⁴¹

Numeroase state membre s-au confruntat cu un număr mare de deplasări neautorizate ale migranților și ale solicitanților de protecție internațională în interiorul Uniunii. În conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 604/2013 („Regulamentul Dublin III”)⁴², un solicitant de protecție internațională nu poate alege statul membru responsabil de examinarea cererii sale. Deplasările dintr-un stat membru în altul și deficiențele normelor privind responsabilitatea din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 604/2013 exercită o presiune deosebită asupra sistemelor de azil, migrație și primire ale principalelor țări de destinație.

³⁸ Document de lucru al serviciilor Comisiei – Evaluarea la jumătatea perioadei a Planului de acțiune al Comisiei privind integrarea și incluziunea pentru perioada 2021-2027, care însoțește Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Stadiul punerii în aplicare a Pactului privind migrația și azilul, SWD(2025) 162 final ([EUR-Lex - 52025SC0162 - RO - EUR-Lex](#)).

³⁹ OCDE/Comisia Europeană (2023), *Indicators of Immigrant Integration 2023: Settling In*, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/1d5020a6-en>.

⁴⁰ UNHCR, *A poverty assessment of Ukrainian refugees in neighbouring countries*, 17 martie 2025, p. 14.

⁴¹ Analiza privind deplasările neautorizate se bazează pe datele provenite de la EUAA și de la eu-LISA.

⁴² Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO L 180, 29.6.2013, [ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/604/oj](http://data.europa.eu/eli/reg/2013/604/oj)).

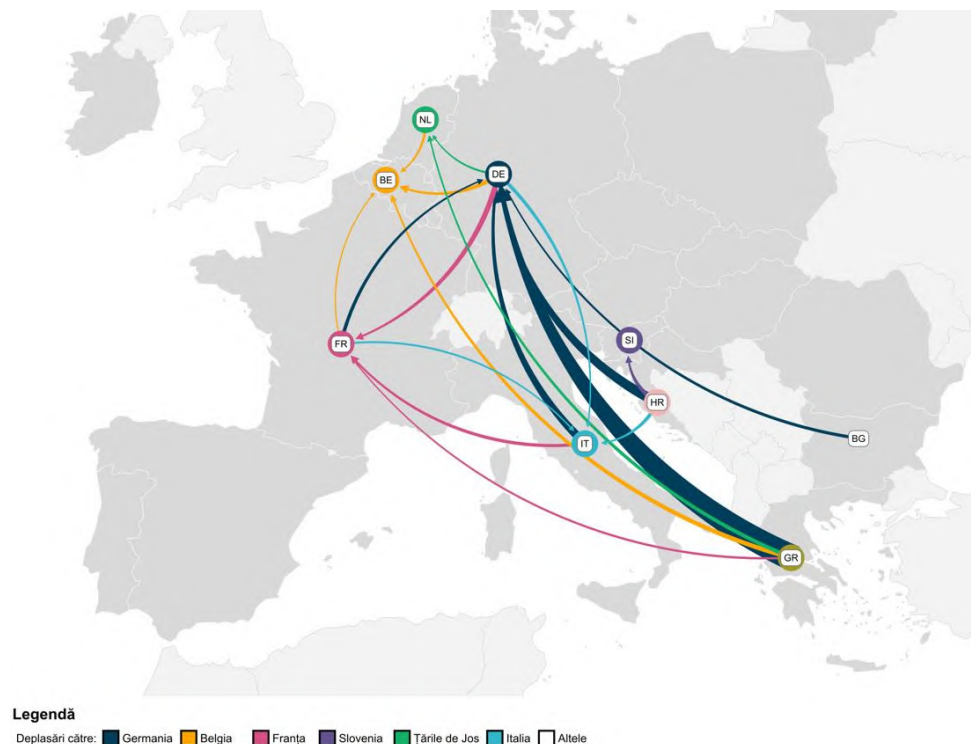
Deși nu există date precise care să reflecte deplasările neautorizate, indicatorii indirecti arată amploarea și direcția acestor deplasări în interiorul Uniunii⁴³. Noul Regulament Eurodac și noua bază de date Eurodac vor permite o monitorizare mai precisă a deplasărilor neautorizate⁴⁴. Pentru moment, datele Eurodac disponibile sugerează că **deplasările neautorizate în interiorul Uniunii au scăzut cu aproximativ 25 %** față de perioada iulie 2023-iunie 2024⁴⁵, cea mai mare parte în urma reducerii în ansamblu a sosirilor ilegale. În pofida acestei scăderi, deplasările neautorizate au continuat să constituie o provocare pentru principalele țări de destinație. De regulă, au avut loc deplasări neautorizate din țările de primă intrare în Uniune către statele membre din nord-vestul Uniunii. În termeni absoluți, Grecia, Germania, Croația, Italia și Franța au fost principalele țări de plecare, în timp ce Germania, Franța, Belgia, Italia și Țările de Jos au fost țările de primire pentru cele mai multe dintre deplasările neautorizate. Principalele rute care au înregistrat cele mai multe deplasări neautorizate au fost Grecia către Germania, Croația către Germania, Italia către Germania și Italia către Franța.

⁴³ Printre indicatorii indirecti se numără datele colectate pentru a monitoriza funcționarea Regulamentului (UE) nr. 604/2013 („statisticile Dublin”) și datele stocate în Eurodac – baza de date dactiloscopice a UE [instituită prin Regulamentul (UE) nr. 603/2013] care stochează și compară amprente digitale ale persoanelor care au solicitat azil sau care au fost reținute în timpul trecerii ilegale a frontierelor externe ale spațiului Schengen.

⁴⁴ Regulamentul (UE) 2024/1358 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea datelor biometrice în scopul aplicării eficiente a Regulamentelor (UE) 2024/1351 și (UE) 2024/1350 ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Directivei 2001/55/CE a Consiliului și al identificării resortisanților din țări terțe și a apatrizilor în situație de ședere ilegală și privind cererile de comparare cu datele Eurodac prezentate de autoritățile de aplicare a legii din statele membre și de Europol cu scopul de a asigura respectarea legii, de modificare a Regulamentelor (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/818 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului; ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>.

⁴⁵ Au fost raportate 398 000 de rezultate pozitive străine în Eurodac (atât țara de plecare, cât și țara de destinație fiind state membre), cu 27 % mai puțin decât în perioada iulie 2023-iunie 2024.

Figura 5 – Harta deplasărilor neautorizate pe baza rezultatelor pozitive din Eurodac (rute cu > 6 000 de rezultate pozitive)⁴⁶

Surse: Analize elaborate de către JRC cu privire la datele eu-LISA

Atunci când au fost completate cu date colectate pentru a monitoriza funcționarea Regulamentului nr. 604/2013 („statisticile Dublin”)⁴⁷, **Slovenia, Belgia, Luxemburg, Germania, Croația și Austria au fost țările cele mai afectate, raportat la PIB-ul și populația lor.** O serie de state membre nu emit cereri deoarece adesea acestea nu conduc la un transfer fizic al persoanei. În plus, rata de execuție a transferurilor rămâne foarte scăzută, situându-se la 19 %⁴⁸. Obstacolele operaționale și de capacitate cu care se confruntă statele membre de primire și cele care efectuează transferul au redus, de asemenea, rata de execuție: lipsa unei capacități suficiente de cazare, condițiile materiale de primire precare și oportunitățile limitate de integrare timpurie au afectat numărul de transferuri efectuate. Germania a efectuat și a primit cel mai mare număr de transferuri, urmată de Franța și de Țările de Jos. Croația a primit de departe cel mai mare număr de transferuri din alte state membre în comparație cu PIB-ul și populația sa. Grecia și Italia au primit un număr foarte mic de

⁴⁶ Harta prezintă principalele rute ale deplasărilor neautorizate, astfel cum sunt indicate în rezultatele pozitive din Eurodac. Vârful săgeților indică direcția deplasărilor, în timp ce lățimea săgeților reflectă numărul de rezultate pozitive.

⁴⁷ Numărul cererilor de reprimire și al cererilor de preluare trimise pe baza intrării și șederii ilegale a fost de aproximativ 93 000 în perioada de raportare.

⁴⁸ Proportia transferurilor efectuate în urma cererilor acceptate ar trebui utilizată cu prudență pentru a evalua capacitatea unui stat membru de a executa cu succes transferurile, din cauza lipsei de date de cohortă și având în vedere că ar putea exista un interval de timp considerabil între o cerere de transfer acceptată și un transfer fizic. Acest interval de timp denaturează calculul ratelor în cazul în care numărul de acceptări nu este stabil în timp.

transferuri în comparație cu numărul de decizii pozitive pe care le-au dat cererilor primite de la alte state membre⁴⁹.

Creșterea numărului total de transferuri, reluarea transferurilor către statele membre care nu acceptă transferuri, preluări sau cereri de reprimire și abordarea deficiențelor din sistemul național de primire sunt esențiale pentru a asigura funcționarea eficientă a sistemului, pentru a reduce stimulentele pentru deplasările neautorizate și pentru a menține echilibrul dintre responsabilitate și solidaritate. Deși se preconizează că execuția transferurilor ar trebui să se îmbunătățească în mod semnificativ odată cu intrarea în vigoare a pactului, se așteaptă ca statele membre să pună în aplicare pe deplin și fără întârziere normele existente.

Primire⁵⁰

În ciuda eforturilor considerabile de îmbunătățire a colectării datelor privind primirea, statisticile nu sunt pe deplin comparabile și rămân incomplete. Acest lucru duce la o imagine fragmentată și împiedică o evaluare concludentă a presiunii asupra sistemelor de primire⁵¹. Se lucrează în prezent la îmbunătățirea calității acestor date.

Pe baza datelor disponibile⁵², statele membre au găzduit aproximativ **1 394 000 de persoane în sistemele lor naționale de primire**, majoritatea în Germania, Italia, Franța, Țările de Jos și Austria. Raportat la PIB-ul și populația lor, **Germania, Luxemburg, Austria și Irlanda⁵³** au avut cele mai multe persoane găzduite în sistemele lor de primire. Beneficiarii de protecție temporară cărora li se acordă sprijin pentru cazare în afara acestui sistem nu sunt luați în considerare în rapoartele statelor membre.

În plus, organizarea sistemelor de primire variază de la un stat membru la altul: numai unele state membre includ și colectează date privind persoanele cu statute juridice diferite în sistemul lor de primire, printre care beneficiarii de protecție temporară, solicitanții respinși sau persoanele cărora li s-a emis un ordin de returnare. Pe această bază, beneficiarii de protecție temporară au reprezentat între 50 % și 70 % din populația găzduită în sistemele naționale de primire din Austria, Finlanda, Lituania, Slovacia și Suedia, în timp ce un număr mare de

⁴⁹ Datele colectate pentru a monitoriza funcționarea Regulamentului (UE) nr. 604/2013 („statisticile Dublin”) includ numărul de cereri trimise și primite de un stat membru către/de la un alt stat membru cu privire la procedurile de reprimire și de preluare, deciziile luate cu privire la astfel de cereri, precum și numărul deciziilor de transfer emise și puse în aplicare.

⁵⁰ Analiza privind primirea se bazează pe datele EUAA.

⁵¹ Comisia și EUAA au stabilit o „abordare incrementală”, prin care statele membre au obligația de a raporta datele de primire cu privire la cel puțin doi indicatori principali: persoanele din sistemul de primire (numărul total de persoane din sistemul de primire, inclusiv defalcarea în funcție de statutul juridic al persoanelor la primire și numărul de minori neînsoțiți); și capacitatea sistemului de primire (numărul total de paturi disponibile la sfârșitul perioadei de raportare). Începând din 2027, statele membre trebuie să raporteze cu privire la întregul set de indicatori de primire.

⁵² Aceste date se referă numai la sistemul de primire, înțeles ca setul de măsuri instituite pentru cazarea solicitanților de protecție internațională, în conformitate cu Directiva reformată privind condițiile de primire.

⁵³ În Irlanda, o proporție semnificativă a solicitanților de protecție internațională au intrat în țară în mod neregular, sosind în principal la frontiera terestră cu Regatul Unit. Acest lucru, alături de sosirile semnificative de persoane care beneficiază de protecție temporară, a avut un impact asupra sistemului irlandez de azil și de primire. În cursul perioadei de raportare, numărul cererilor de protecție internațională în Irlanda s-a menținut la 14 000, în comparație cu cifrele fără precedent de mari din perioada de raportare anterioară (18 000). Această tendință este vizibilă de la începutul anului 2022, alături de un număr mare de sosiri din Ucraina.

beneficiari de protecție temporară au primit sprijin pentru cazare în afara acestui sistem, în special în **Cehia, Polonia, Ungaria și România**.

Rata globală de ocupare în sistemele naționale de primire din Uniune era de 81 % la sfârșitul lunii iunie 2025⁵⁴. Asigurarea unei capacități suficiente și a unor condiții de primire adecvate este un element-cheie al unui sistem de azil, primire și migrație bine pregătit și pentru buna funcționare a normelor privind responsabilitatea în temeiul Regulamentului (UE) nr. 604/2013. Mai multe state membre s-au confruntat cu provocări în ceea ce privește asigurarea unei capacități suficiente în sistemele lor naționale de primire⁵⁵, în timp ce unele state membre, având în vedere numărul limitat de solicitanți, și-au redus capacitatea de cazare, printre acestea numărându-se Finlanda, Danemarca și Suedia.

Relocare și admisie umanitară⁵⁶

Paisprezece state membre și-au asumat angajamente în cadrul sistemului ad-hoc de relocare și admisie umanitară al Uniunii pentru perioada 2024-2025. Aproape 12 000 de persoane au sosit în Uniune pe aceste căi în cursul perioadei de raportare. Peste jumătate dintre beneficiari au fost relocați în **Germania și Franța**, în timp ce **Finlanda și Suedia au relocat cei mai mulți beneficiari, raportat la PIB-ul și populația lor**. Situația volatilă din Orientul Mijlociu, în special din Liban și Siria, a avut un impact asupra programelor de relocare și de admisie umanitară: numărul persoanelor admise a scăzut în toate statele membre care au prezentat rapoarte, cu excepția Țărilor de Jos și a Suediei. Siria a fost de departe principala țară de origine a persoanelor admise, fiind urmată de Afganistan, Republica Democratică Congo, Sudanul de Sud și Eritreea.

Returnare⁵⁷

Între iulie 2024 și iunie 2025, statele membre au emis în total 478 000 de ordine de părăsire a teritoriului Uniunii pentru resortisanții țărilor terțe, ceea ce reprezintă **o creștere de 11 % față de perioada iulie 2023-iunie 2024, determinată în principal de mai multe ordine de părăsire a teritoriului emise împreună cu decizii negative în materie de azil**. Majoritatea ordinelor au fost emise de Franța, Spania și Germania, în timp ce, raportat la PIB-ul și populația sa, **Cipru** a emis de departe cele mai multe ordine de părăsire a teritoriului, fiind urmat de **Grecia și Croația**. Naționalitățile resortisanților țărilor terțe pentru care s-a emis un ordin de părăsire a teritoriului au variat semnificativ de la un stat membru la altul⁵⁸.

⁵⁴ La sfârșitul lunii iunie 2025, a fost posibilă calcularea ratei de ocupare pentru 25 state membre. Datele necesare pentru calcularea ratei de ocupare au fost incomplete pentru Finlanda și Portugalia.

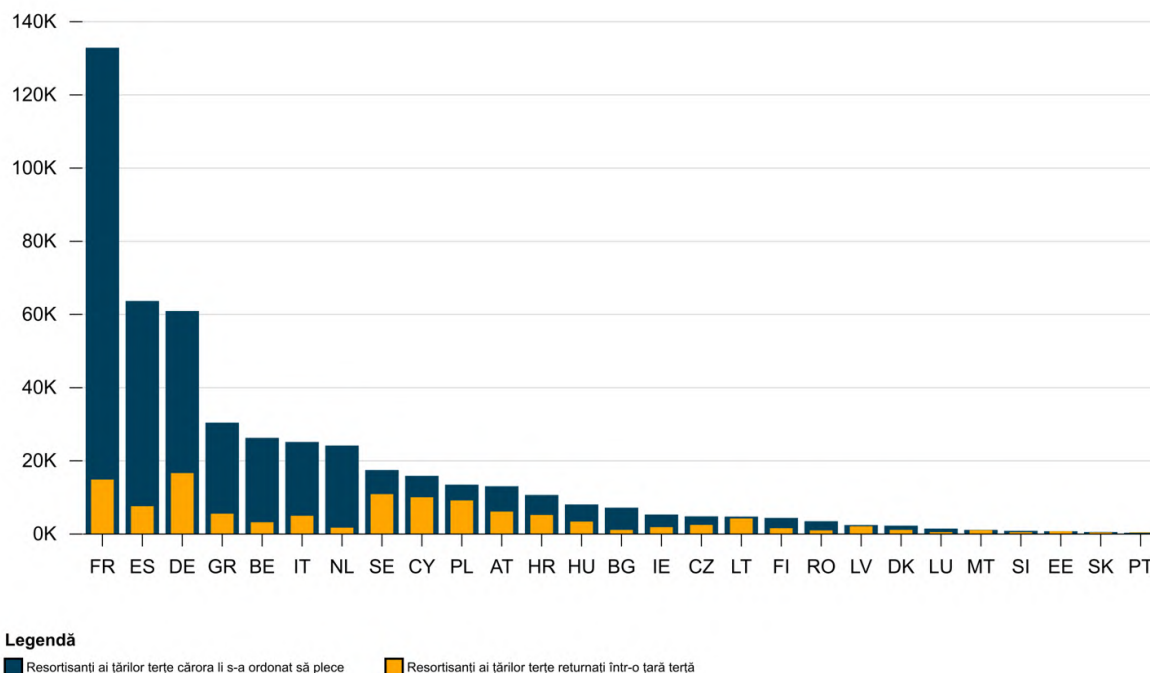
⁵⁵ Acesta este cazul Belgiei, Ciprului, Croației, Letoniei, Lituaniei și Greciei.

⁵⁶ Analiza privind relocarea și admisia umanitară se bazează pe datele EUAA.

⁵⁷ Analiza privind returnarea se bazează pe datele Eurostat.

⁵⁸ Franța a emis majoritatea ordinelor de părăsire a teritoriului pentru resortisanți ai Algeriei, Tunisiei și Marocului; Spania, pentru resortisanți din Mali, Senegal și Algeria, iar Germania, pentru resortisanți ai Siriei, Turciei și Afganistanului. Cipru a emis majoritatea ordinelor de părăsire a teritoriului pentru resortisanți ai Siriei, ai Republicii Democratice Congo și ai Nigeriei, Grecia, pentru resortisanți ai Afganistanului, Siriei și Albaniei, iar Croația, pentru resortisanți ai Turciei, Nepalului și Bosniei și Herțegovinei.

Figura 6 – Numărul de ordine de returnare și de resortisanți ai țărilor terțe returnați, defalcat pe fiecare stat membru

Surse: Analize elaborate de către JRC cu privire la datele Eurostat

Au fost returnați efectiv într-o țară terță 115 000 de resortisanți ai țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală. Peste jumătate din returnări au fost efectuate de doar cinci state membre (Germania, Franța, Suedia, Cipru și Polonia). Aceasta reprezintă o creștere de 20 % față de perioada iulie 2023-iunie 2024. Cu toate acestea, **rata globală de returnare rămâne scăzută, ceea ce duce la acumularea unui număr mare de persoane care au un ordin de a părăsi teritoriul Uniunii**⁵⁹. Majoritatea resortisanților cărora li s-a ordonat să părăsească teritoriul erau resortisanți ai Algeriei, Marocului, Siriei, Turciei și Afganistanului, numărul sirienilor crescând cu 14 %. Principalele naționalități ale persoanelor returnate au fost georgiană, turcă, moldoveană și columbiană. Acest lucru arată că țările terțe care se situează pe primele poziții în ceea ce privește numărul resortisanților proprii cărora li s-a emis un ordin de părăsire a teritoriului nu corespund cu țările având cel mai mare număr de returnări executate, cu excepția Turciei. Mai mult de jumătate din numărul total de returnări au fost voluntare, urmând o tendință crescătoare. Deși eforturile susținute privind readmisia prin intermediul mecanismului prevăzut la articolul 25a din Codul de vize și al acțiunilor specifice ale coordonatorului UE pentru returnare în țările terțe prioritare au dat deja rezultate, în special în ceea ce privește principalele țări terțe, cum ar fi Bangladesh, Irak și Etiopia⁶⁰, **există în continuare obstacole**

⁵⁹ Rata de returnare la nivelul UE s-a menținut la 24 % în cursul perioadei de raportare.

⁶⁰ Mecanismul prevăzut la articolul 25a din Codul de vize a contribuit la declanșarea unei dinamici favorabile și a unor progrese concrete cu țările terțe. Rata de returnare pentru Bangladesh a crescut de la 9 % în 2023 la 17 % în 2024, iar cea pentru Irak, de la 14 % la 31 %. De asemenea, în cazul Etiopiei, unde măsurile de acordare a vizelor au fost adoptate în aprilie 2024, rata de returnare a crescut în 2024 (13 %, comparativ cu 11 % în 2023), la aceasta adăugându-se îmbunătățirea activității statelor membre în ceea ce privește solicitările adresate Etiopiei de a-și readmite cetățenii (de peste patru ori mai multe cereri de readmisie în 2024 comparativ cu 2023). Acțiunile specifice de returnare vizând țările terțe prioritare inițiate de coordonatorul UE pentru returnare au canalizat

specifice care împiedică returnările. Este în continuare esențial ca statele membre să dea curs ordinelor de returnare prin cereri de readmisie adresate țărilor terțe relevante și să solicite în mod sistematic documente de călătorie provizorii pentru persoanele cu cetățenie confirmată⁶¹. Evaluarea tematică Schengen din 2024 a identificat progrese în ceea ce privește dezvoltarea sistemelor naționale de returnare, dar există în continuare ineficiențe în etapele-cheie ale procesului⁶², ceea ce are un impact asupra deplasărilor neautorizate, astfel cum arată semnalările privind returnarea din cadrul Sistemului de informații Schengen (SIS)⁶³.

Sunt necesare eforturi continue pentru a crea un sistem comun al Uniunii pentru returnări, la care să se adauge o cooperare mai eficace cu țările terțe. Propunerea de regulament privind returnarea⁶⁴ va avea un rol esențial în abordarea acestor aspecte și în a asigura posibilitatea ca returnările să contribuie la obiectivele generale ale politicii Uniunii în materie de migrație și azil. Parlamentul European și Consiliul sunt invitate să ia măsurile necesare în vederea unei adoptări rapide a acestei reforme.

b. Proiecția pentru anul următor și informații privind nivelul de pregătire în Uniune

Rezerva de solidaritate propusă de Comisie urmărește să răspundă nevoilor statelor membre identificate în decizia Comisiei ca fiind supuse unei presiuni migratorii. În conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (UE) 2024/1351, la identificarea acestor nevoi, Comisia ar trebui să ia în considerare principalele constatări ale prezentului raport, inclusiv impactul tendințelor anterioare asupra statelor membre în cauză, precum și proiecția pentru anul următor⁶⁵. Acest tablou strategic servește drept instrument de alertă timpurie pentru Uniune, contribuie la anticiparea posibilelor evoluții ale situației migrației și la determinarea modului în care acestea ar putea afecta nevoile statelor membre aflate sub presiune migratorie și ale Uniunii în ansamblu.

Proiecția se bazează pe o metodologie elaborată de serviciul științific al Comisiei – Centrul Comun de Cercetare (JRC) – și a fost testată cu rețeaua UE de punere în aplicare a Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora.

eforturile spre acțiunile la nivelul UE care depășesc obiectivul de creștere de 25 % cu mai multe țări terțe și au asigurat coerența între aceste acțiuni.

⁶¹ Conform datelor raportate de Frontex, statele membre au depus mai puține cereri de documente de identificare și de documente de călătorie provizorii (-6 %, 68 908 comparativ cu 73 449 în perioada de raportare anterioară).

⁶² Printre acestea se numără dificultățile întâmpinate în ceea ce privește asigurarea unui proces de returnare fără sincope, din cauza ineficiențelor din etapele-cheie, în special sistemul de căi de atac, identificarea efectivă înainte de returnare și monitorizarea suficientă a respectării unei obligații de returnare. Evaluarea tematică Schengen din 2024 a arătat, de asemenea, că punerea în aplicare operațională a semnalărilor privind returnarea în cadrul Sistemului de informații Schengen, de către toate autoritățile naționale, trebuie îmbunătățită pentru a se ajunge la un proces decizional mai eficace în cadrul procedurilor de returnare.

⁶³ În cursul perioadei de raportare, aproape 54 600 de persoane care fac obiectul unor semnalări privind returnarea în cadrul SIS au fost identificate în alte state membre decât cel care a creat semnalarea („rezultate pozitive în SIS”). Dintre acestea, aproximativ 33 600 au fost resortisanți ai țărilor terțe detectați în timpul verificărilor pe teritoriul respectiv, în timp ce aproximativ 16 500 au fost interceptați cu ocazia verificărilor la frontieră atunci când au părăsit UE printr-un alt stat membru decât cel care a emis semnalarea.

⁶⁴ COM(2025) 101 final.

⁶⁵ SWD (2025) 791, „Proiecție în temeiul articolului 9 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) 2024/1351 al Parlamentului European și al Consiliului pentru anul 2026”, clasificată drept „RESTREINT UE/EU RESTRICTED”.

Proiecția sugerează că, în general, **se preconizează că sosirile ilegale la nivelul Uniunii vor scădea pe toate rutele principale de migrație în 2026 comparativ cu 2024**⁶⁶, în concordanță cu tendința descendentă observată deja în prima jumătate a anului 2025. Scăderea preconizată este rezultatul, printre alți factori, al unei colaborări strânse a Uniunii cu principalele țări de origine și de tranzit, al consolidării sistemelor de azil și de protecție a frontierelor și al intensificării acțiunilor împotriva rețelelor de introducere ilegală de migranți, atât în interiorul Uniunii, cât și în țările terțe. Se așteaptă ca **ruta central-mediteraneeană** să rămână cea mai activă rută, însă se preconizează că cifrele totale se vor stabili sau vor scădea în continuare în comparație cu 2024. Această tendință reflectă impactul cooperării consolidate cu țările partenere din Africa de Nord și din întreaga regiune. Se preconizează o dinamică similară pentru **rutele vest-mediteraneeană și atlantică**, unde eforturile susținute de monitorizare a punctelor de plecare și de dezmembrare a rețelelor de introducere ilegală de migranți produc rezultate. Pe **ruta est-mediteraneeană**, evoluțiile vor depinde în mare măsură de situația în continuă schimbare din Orientul Mijlociu, inclusiv de rutele secundare nou apărute, însă perspectivele generale indică o continuare a tendinței descendente care a început deja la sfârșitul anului 2024, modelată de schimbarea dinamicii regionale și de o prezență mai scăzută a anumitor resortisanți. Pe **ruta Balcanilor de Vest** se preconizează, de asemenea, că numărul de sosiri va scădea, o dezmembrare mai eficace a rețelelor de introducere ilegală de migranți și o cooperare consolidată între regiune și statele membre și agențiile Uniunii sprijinind această scădere. Pe **ruta frontierei estice**, este probabil ca Rusia și Belarus să își continue încercările de folosi migrația drept armă împotriva Uniunii; cu toate acestea, se preconizează că o gestionare consolidată a frontierelor va reduce și mai mult trecerile ilegale. În fine, se preconizează că situația ieșirilor ilegale pe **ruta Canalului Mânecii** va rămâne dificilă, deși se așteaptă ca măsurile naționale din Franța și colaborarea în continuare cu Regatul Unit să țină sub control sau să reducă plecările.

Se preconizează că **tendința descendentă a cererilor de protecție internațională** observată în 2024 și în prima jumătate a anului 2025 va continua în 2026.

În ceea ce privește protecția temporară, războiul de agresiune fără discriminare purtat în prezent de Rusia împotriva Ucrainei va continua să genereze **nevoi de protecție pentru resortisanții ucraineni** în 2026. Înregistrările de protecție temporară vor persista, dar la niveluri mai scăzute decât în anii precedenți.

Întrucât dinamica migrației rămâne în mod inerent incertă, eforturile de consolidare a **pregătirii și a planificării pentru situații de urgență** în statele membre și în Uniune rămân cruciale. Planificarea adecvată pentru situații de urgență este o componentă importantă a unui **sistem de azil, de primire și de migrație bine pregătit**, deoarece sporește reziliența și pregătirea pentru a răspunde rapid și cu eficacitate la schimbările situației în materie de migrație, asigurând în același timp respectarea drepturilor și a nevoilor individuale.

Obligațiile privind **planificarea pentru situații de urgență** sunt integrate în legislația Uniunii⁶⁷. Deși majoritatea statelor membre au instituit planuri de contingență în diferite

⁶⁶ Întrucât datele pentru întregul an 2025 nu sunt disponibile la momentul adoptării raportului, datele pentru 2024 sunt utilizate ca punct de referință anual cel mai recent și complet pentru a contextualiza proiecția pentru anul următor 2026. Cu toate acestea, tendința observată în 2025 a fost luată pe deplin în considerare în cadrul analizei.

⁶⁷ Regulamentul (UE) 2024/1351 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind gestionarea azilului și migrației, de modificare a Regulamentelor (UE) 2021/1147 și (UE) 2021/1060 și de abrogare a

domenii ale gestionării migrației, există în continuare decalaje. În general, nivelul de pregătire în Uniune și în statele membre în ceea ce privește gestionarea migrației beneficiază de punerea în aplicare a noilor dispoziții introduse în pact. Aproape toate statele membre au adoptat și au notificat Agenției Uniunii Europene pentru Azil (EUAA)⁶⁸ planurile lor naționale de contingență privind primirea și azilul, deși cu niveluri diferite de exhaustivitate (mai multe detalii în anexă). Începând din 2019, statele membre trebuie să elaboreze și să adopte un **plan național de contingență privind gestionarea frontierelor și returnarea**⁶⁹. Rezultatele evaluării vulnerabilității efectuate de Frontex pentru 2024 arată că majoritatea statelor membre raportează că dispun de planuri relevante de contingență privind gestionarea frontierelor, deși există unele decalaje, după cum au subliniat și evaluările Schengen. În plus, evaluarea tematică din 2024 privind eficacitatea returnărilor a evidențiat decalaje semnificative în ceea ce privește planificarea națională pentru situații de urgență, majoritatea statelor membre nedispunând de planuri de contingență specifice pentru operațiunile de returnare, în pofida acestei cerințe prevăzute la articolul 9 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european.

La nivelul Uniunii, agențiile Uniunii sunt pregătite să ofere sprijin operațional statelor membre în cazul unor creșteri bruște ale fluxurilor de migrație. Rețeaua de punere în aplicare a Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora, prezidată de Comisie, continuă să joace un rol esențial în furnizarea unui tablou situațional comun, a alertei timpurii și a previziunilor în sprijinul unei mai bune pregătiri. Rețeaua găzduiește un subgrup dedicat planificării pentru situații de urgență.

IV. Evaluarea situației generale în materie de migrație, a presiunii migratorii, a riscului de presiune migratorie sau a situației migratorii semnificative

Pe baza informațiilor din prezentul raport, Comisia a evaluat care dintre statele membre se confruntă cu obligații disproporționate, ținând seama de situația generală în materie de migrație din Uniune. În același timp, Comisia propune Consiliului numărul total de contribuții de solidaritate pentru rezerva de solidaritate la nivelul Uniunii, necesare pentru a aborda situația migrației în anul următor într-un mod echilibrat și eficace.

Având în vedere tendințele evidențiate în prezentul raport pentru perioada de referință iulie 2024-iunie 2025 și metodologia utilizată, decizia Comisiei a stabilit că, atunci când toate datele și informațiile cantitative și calitative relevante sunt agregate și evaluate în raport cu situația

Regulamentului (UE) nr. 604/2013; Directiva (UE) 2024/1346 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională; Regulamentul (UE) 2024/1359 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind abordarea situațiilor de criză și de forță majoră în domeniul migrației și azilului și de modificare a Regulamentului (UE) 2021/1147 (JO L, 2024/1359, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj>); Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624 (JO L 295, 14.11.2019, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj>); Regulamentul (UE) 2021/2303 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2021 privind Agenția Uniunii Europene pentru Azil și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 439/2010 (JO L 468, 30.12.2021, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).

⁶⁸ Cu excepția Ungariei și a Poloniei.

⁶⁹Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european (JO L 295, 14.11.2019, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj>).

generală din Uniune, **Grecia** și **Cipru** sunt supuse unei presiuni migratorii. În plus, decizia Comisiei a stabilit că **Italia** și **Spania** sunt supuse unei presiuni migratorii din cauza unui număr mare de sosiri datorate debarcărilor recurente în urma operațiunilor de căutare și salvare care sunt de o asemenea amploare încât creează obligații disproporționate în raport cu situația generală din Uniune chiar și în cazul unui sistem de azil, primire și migrație bine pregătit al statului membru în cauză.

Deși tendințele au rămas în general stabile în comparație cu perioada iulie 2023-iunie 2024, **Grecia** s-a confruntat cu obligații disproporționate în raport cu situația generală din Uniune, în special din cauza numărului de treceri ilegale ale frontierei (peste 60 000) și de cereri de protecție internațională (peste 70 000). Acestea au fost cifrele cele mai mari înregistrate la nivelul Uniunii raportat la PIB și populație. Grecia a înregistrat, de asemenea, cel mai mare număr, raportat la PIB și populație, de decizii de acordare a protecției internaționale, ajungând la aproape 32 000 între iulie 2024 și iunie 2025. Raportat la PIB-ul și populația sa, Grecia a fost pe locul al doilea în ceea ce privește numărul de ordine de părăsire a teritoriului (peste 30 000), dar în perioada analizată au fost returnați numai 5 400 de resortisanți ai țărilor terțe.

Deși situația în materie de migrație și azil s-a îmbunătățit în comparație cu perioada iulie 2023-iunie 2024, **Cipru** s-a confruntat în continuare cu obligații disproporționate în raport cu situația generală din Uniune, în special din cauza numărului de treceri ilegale ale frontierei, de cereri de protecție internațională și de înregistrări de protecție temporară. Deși trecerile ilegale ale frontierei (aproape 3 000) au scăzut semnificativ, numărul sosirilor exercită în continuare o presiune asupra sistemului de azil și migrație al Ciprului, această țară fiind printre primele trei din Uniune, raportat la PIB și populație, care au înregistrat cele mai multe treceri ilegale ale frontierei. Cipru a primit, de asemenea, al doilea cel mai mare număr de cereri de protecție internațională (peste 5 000) din Uniune raportat la PIB și populație. În mod similar, Cipru a primit un număr semnificativ de înregistrări de protecție temporară (aproximativ 3 500) raportat la PIB-ul și populația sa. De asemenea, în timp ce numărul resortisanților țărilor terțe cărora li s-a ordonat să părăsească teritoriul (aproape 16 000) a rămas stabil în comparație cu perioada iulie 2023-iunie 2024, au fost returnați în urma unui ordin de părăsire a teritoriului de două ori mai mulți resortisanți ai țărilor terțe (aproape 10 000) comparativ cu perioada iulie 2023-iunie 2024 (aproape 5 000).

În **Italia** și **Spania**, ponderea și numărul absolut de sosiri datorate debarcărilor recurente în urma operațiunilor de căutare și salvare au fost de o asemenea amploare încât au creat obligații disproporționate pentru aceste țări în comparație cu situația generală din Uniune, întrucât peste 80 % din cele aproape 97 000 de persoane asistate în operațiunile de căutare și salvare au fost debarcate în aceste două state membre (aproximativ 40 % fiecare).

Prin urmare, aceste patru state membre vor avea **acces la rezerva de solidaritate** odată cu începerea aplicării Regulamentului (UE) 2024/1351.

Pentru a asigura echilibrul dintre solidaritate și partajarea echitabilă a responsabilității și pentru a proteja funcționarea Regulamentului (UE) 2024/1351, articolul 60 alineatul (3) din regulamentul respectiv prevede că statele membre contribuitoare nu sunt obligate să își pună în aplicare angajamentele de solidaritate față de un stat membru beneficiar în cazul în care Comisia a identificat **deficiențe sistemice** în statul membru beneficiar respectiv în ceea ce privește normele privind responsabilitatea prevăzute în partea a III-a din Regulamentul (UE)

2024/1351 care ar putea avea consecințe negative grave pentru funcționarea regulamentului respectiv.

Partea a III-a din Regulamentul (UE) 2024/1351 stabilește, printre altele, obligațiile statului membru responsabil cu preluarea și reprimirea solicitanților și a resortisanților țărilor terțe a căror cerere de protecție internațională a fost înregistrată în alt stat membru sau în legătură cu care un alt stat membru a fost indicat ca fiind responsabil în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1358, inclusiv de a efectua transferurile acestor persoane, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale ale solicitantului în sensul cartei. Aceste norme sunt în conformitate cu normele Regulamentului Dublin III și le vor înlocui odată cu aplicarea lor.

Până la 12 iulie 2026 și, din nou, până la 15 octombrie 2026, Comisia va evalua aplicarea de către statele membre a normelor privind responsabilitatea și va aplica articolul 60 alineatul (3) al patrulea paragraf din Regulamentul (UE) 2024/1351 în cazul în care sunt identificate deficiențe sistematice într-un stat membru. În cadrul acestei evaluări, se va acorda o atenție deosebită nivelului de cooperare între statele membre, inclusiv angajamentului activ de a facilita transferurile și cooperării progresive în chestiuni practice și logistice.

Pe baza constatărilor prezentului raport și a metodologiei utilizate, după ce a luat în considerare toate datele și informațiile cantitative și calitative relevante și după ce le-a evaluat în raport cu situația generală din Uniune, decizia a stabilit, de asemenea, că **Belgia, Bulgaria, Germania, Estonia, Irlanda, Franța, Croația, Letonia, Lituania, Țările de Jos, Polonia și Finlanda** sunt expuse riscului de presiune migratorie.

Între iulie 2024 și iunie 2025, **Bulgaria și Croația**, ca țări de primă intrare, au continuat să fie expuse în mod deosebit fluctuațiilor fluxurilor de migrație de-a lungul rutelor Balcanilor de Vest și est-mediteraneene. O creștere semnificativă a numărului de sosiri ilegale în cursul anului ar putea face ca sistemele lor de migrație și azil aflate deja sub tensiune să fie afectate de obligații disproporționate. Deși **Bulgaria** a înregistrat o scădere a numărului de cereri de protecție internațională în comparație cu perioada iulie 2023-iunie 2024, această țară a înregistrat în continuare aproape 10 000 de cereri de protecție internațională, un număr semnificativ raportat la PIB-ul și populația sa. O cincime din aceste cereri au fost depuse de minori neînsoțiți, Bulgaria devenind al doilea stat membru care primește cereri din partea minorilor neînsoțiți la nivelul Uniunii, raportat la PIB și populație. Bulgaria a înregistrat, de asemenea, un număr ridicat și constant de înregistrări de protecție temporară raportat la ponderea sa din PIB și din populația (printre primele cinci state membre), cu peste 21 000 de noi înregistrări în perioada iulie 2024-iunie 2025. **Croația**, în perioada iulie 2024-iunie 2025, a fost afectată de treceri ilegale ale frontierei și de refuzurile intrării. Această țară a înregistrat peste 12 000 de treceri ilegale ale frontierei, ceea ce a reprezentat 76 % din totalul sosirilor neregulate pe ruta Balcanilor de Vest și al doilea cel mai mare număr de treceri ilegale ale frontierei din Uniune raportat la PIB și populație. Croația a înregistrat, de asemenea, un număr similar de refuzuri ale intrării, cel mai ridicat nivel din Uniune în raport cu PIB-ul și cu populația.

În același timp, o serie de state membre au înregistrat un număr mare de deplasări neautorizate, ceea ce a exercitat o presiune deosebită asupra sistemelor lor de azil, migrație și primire. Provocările asociate unor astfel de deplasări neautorizate sunt abordate prin recunoașterea posibilității de a aplica **compensări ale responsabilității** în aceste cazuri, ca parte a contribuțiilor de solidaritate.

Între iulie 2024 și iunie 2025, **Germania** a primit un număr semnificativ de deplasări neautorizate ale solicitanților de protecție internațională în Uniune, ceea ce a dus la un număr mare de cereri de protecție internațională, fapt care a afectat sistemul său de azil și de primire. Acest lucru a fost agravat nu numai de găzduirea celui mai mare număr de beneficiari de protecție temporară din UE, ci și de numărul foarte mare de cereri de protecție internațională din ultimii zece ani. **Franța** a primit, de asemenea, un număr mare de deplasări neautorizate ale solicitanților de protecție internațională în interiorul Uniunii și s-a confruntat cu tot mai multe treceri ilegale ale frontierei la ieșirea către Regatul Unit, ceea ce a afectat sistemul național de azil și de primire. **Țările de Jos și Belgia** au fost, de asemenea, afectate de deplasările neautorizate ale solicitanților de protecție internațională, care au exercitat o presiune asupra sistemelor de primire. **Irlanda** s-a confruntat, totodată, cu un număr ridicat și susținut de cereri de protecție internațională, iar o proporție semnificativă de resortisanți intră în țară în mod neregulamentar, sosind în principal la frontiera terestră cu Regatul Unit. Acest fenomen, alături de sosirile semnificative de persoane care beneficiază de protecție temporară, au avut un impact asupra sistemului național de azil și de primire.

Astfel cum s-a subliniat în secțiunea III, acțiunile Rusiei și Belarusului continuă să influențeze dinamica migrației la frontiera estică a Uniunii, în special în **Estonia, Letonia, Lituania, Polonia și Finlanda**. Amenințările hibride legate de utilizarea migrației drept armă continuă să determine riscuri grave în materie de migrație și securitate, care se adaugă incidentelor violente ocazionale și încercărilor de trecere a frontierei. Ca răspuns la încercările constante susținute la nivel de stat de a utiliza migrația drept armă, Estonia a consolidat măsurile de gestionare a frontierei sale cu Rusia; Letonia și Lituania au sporit măsurile de supraveghere la frontiera lor cu Belarus; Polonia a stabilit o zonă tampon de-a lungul frontierei sale și limitează temporar dreptul de a solicita protecție internațională la frontiera respectivă, cu excepția grupurilor vulnerabile; Finlanda și-a închis punctele de trecere cu Rusia în noiembrie 2023. Încercările ulterioare ale Rusiei și Belarusului de a utiliza migrația drept armă ar putea exercita o presiune suplimentară asupra sistemelor naționale de protecție a frontierelor, ceea ce ar putea duce la obligații disproporționate.

Aceste douăsprezece state membre expuse riscului de presiune migratorie vor avea **acces prioritar la setul de instrumente permanent al UE de sprijin în materie de migrație**. În același timp, în cazul în care situația din aceste state membre se deteriorează, Comisia va fi pregătită, în concordanță cu Regulamentul (UE) 2024/1351, să le reevalueze situația în regim de urgență.

Pe baza raportului și a metodologiei, decizia Comisiei a stabilit, de asemenea, că **Bulgaria, Cehia, Estonia, Croația, Austria și Polonia** se confruntă cu o situație migratorie semnificativă, din cauza efectului cumulativ al datelor și informațiilor cantitative și calitative agregate și evaluate în cursul ultimei perioade de cinci ani (1 iulie 2020-30 iunie 2025).

În **Bulgaria**, în ultimii cinci ani și în special începând din 2022, raportat la ponderea sa din PIB și din populație, afluxul de înregistrări de protecție temporară, împreună cu un număr relativ ridicat de cereri de protecție internațională, au exercitat o presiune asupra sistemului, în special deoarece Bulgaria a emis un număr semnificativ de decizii pozitive și de respingeri, în termeni relativi, ceea ce a creat o povară relativ ridicată pentru sistemul de returnare. În **Croația**, în ultimii cinci ani, presiunea asupra sistemului de returnare, raportat la ponderea sa din PIB și din populație, a avut un impact major asupra capacităților acestei țări, pe lângă obligațiile cu

care s-a confruntat la frontiera sa externă, în special deoarece Croația a emis, în termeni relativi, un număr mare de refuzuri ale intrării și, mai recent, s-a confruntat cu un număr relativ ridicat de treceri ilegale ale frontierei din cauza intensificării activităților de introducere ilegală de migranți în regiune.

De la începutul războiului de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei, **Polonia și Cehia** au avut cel mai mare număr de înregistrări de protecție temporară din Uniune, raportat la PIB-ul și populația lor. Acest lucru a creat provocări în materie de integrare și a pus o presiune semnificativă asupra sistemelor de migrație, azil și gestionare a frontierelor din aceste state membre începând din 2022. Raportat la PIB-ul și populația sa, **Estonia** a avut un număr mare de înregistrări de protecție temporară, combinat cu un număr semnificativ de cereri de protecție internațională care au condus la un număr mare de decizii pozitive în ultimii cinci ani.

În cursul ultimei perioade de cinci ani, **Austria** a primit un număr mare de cereri de protecție internațională. Deși acest număr a scăzut între iulie 2024 și iunie 2025 în comparație cu perioada anterioară de 12 luni, numărul total de cereri de protecție internațională și numărul rezultat de decizii pozitive, în perioada de cinci ani, a avut un efect cumulativ asupra capacității sistemului său de migrație, primire și azil.

Aceste state membre vor avea posibilitatea de a **solicita Consiliului o deducere integrală sau parțială** a contribuțiilor lor de solidaritate pentru anul următor.

V. Concluzii

Progresele constante înregistrate în punerea în aplicare a tuturor componentelor pactului la nivel național și la nivelul Uniunii, tendința descendentă a sosirilor ilegale și proiecțiile pentru anul următor, împreună cu rezultatele pozitive ale colaborării continue cu țările partenere, au creat o bază solidă pentru o gestionare ordonată, echitabilă și fermă a migrației și azilului.

Prin utilizarea deplină a noului cadru juridic și operațional al pactului, se pot realiza progrese suplimentare pentru a slăbi presiunea asupra statelor membre, pentru a scădea numărul deplasărilor neautorizate, pentru a spori eficiența globală, pentru a reduce întârzierile și pentru a ușura sarcina asupra structurilor administrative și operaționale ale statelor membre. În același timp, persistă unele provocări în ceea ce privește punerea în aplicare a pactului, iar Comisia, împreună cu agențiile relevante ale Uniunii, va continua să ofere sprijin statelor membre.

Adoptarea rapidă a propunerilor pendinte ale Comisiei, inclusiv a celor privind un sistem european comun pentru returnări și o listă a Uniunii cu țările de origine sigure, poate veni în sprijinul eforturilor noastre. Comisia își va continua activitatea de consolidare a parteneriatelor cuprinzătoare cu țările partenere, angajându-se strategic la nivel regional și mondial și dezvoltând pârgii inteligente intersectoriale pentru a promova o mai bună cooperare în materie de migrație.

În ceea ce privește punerea în aplicare a pactului, solidaritatea și partajarea echitabilă a responsabilității trebuie să continue să avanseze împreună și într-un mod echilibrat. Începutul primului ciclu anual de gestionare a migrației este un pas important în pregătirea terenului pentru operaționalizarea noului mecanism de solidaritate. Pe baza raportului, a deciziei Comisiei și a propunerii Comisiei de decizie de punere în aplicare a Consiliului de instituire a rezervei anuale de solidaritate, Consiliul ar trebui să convoace, în termen de 15 zile, Forumul la nivel înalt al UE pentru solidaritate în vederea ajungerii la un acord cu privire la dimensiunea

rezervei de solidaritate și la modul în care va contribui fiecare stat membru. Comisia este pregătită să sprijine Consiliul pe parcursul acestui proces. Coordonatorul UE pentru solidaritate va convoca, de asemenea, Forumul la nivel tehnic al UE pentru solidaritate pentru a operaționaliza mecanismul de solidaritate între statele membre și pentru a răspunde nevoilor de solidaritate cu ajutorul contribuțiilor identificate, înainte de aplicarea sa la jumătatea anului 2026.

Comisia va prezenta din nou, în martie 2026, un raport privind progresele înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a pactului înainte de aplicarea acestuia. Comisia va elabora, de asemenea, o strategie europeană pe termen lung de gestionare a situațiilor legate de azil și migrație, care să stabilească o politică la nivel înalt și o foaie de parcurs operațională pentru un sistem comun care să fie solid și adaptabil la circumstanțele în schimbare rapidă.